5de. Jaargang. | Curaçao den 3n Maart 1888. | N° 218

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden ƒl. 2.— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar ƒl. 10.—
Afzonderlijke nummers ƒl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels ƒl. 0,50, voor elken regel meer ƒl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITENDE AGENTEN VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN.
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.
C. LEUCHS & Cº
17, BARRETT'S GROVE, LONDEN.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta ƒl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba ƒl 10.— pa anja.
Un number só ƒl. 0,25.
Un annuncio di 1 té 7 regel, ƒl 0,50, cada regel mas ƒl. 0,07½.

Rusland en de H. Stoel.

—o—

Onder dezen titel schrijft graaf Joseph Grabinsky het volgende artikel aan den *Observateur Français:*

Het telegram dat Czaar Alexander III aan den H. Vader zond bij gelegenheid van diens gouden priesterfeest, heeft hen, die hoopten dat de machtige keizer zich van alle bewijs van hoffelijkheid jegens den Paus zou onthouden, geheel teleurgesteld. Zelfs onder de Katholieken waren er, die, met het oog op de tusschen den keizer van Rusland en den H. Stoel bestaande spanning, vreesden, dat Alexander III volstrekt geen deel zou nemen aan de vreugde der Katholieke wereld en van haar Opperherder. Alexander III heeft de berekeningen van de vijanden der Kerk te schande gemaakt en er prijs op gesteld de vrees van vele Katholieken niet te rechtvaardigen. Hij heeft den Paus een zeer sympathiek telegram gezonden, waarover wij ons wel mogen verblijden.

Ongelukkig wordt aan het einde der dépêche, waar Alexander III den wensch uitspreekt tot het herstel der goede verstandhouding tusschen de Russische regeering en den H. Stoel, een betreurenswaardig voorbehoud gemaakt. De Czaar verklaart er, dat de H. Stoel de grondwetten van zijn Rijk moet eerbiedigen, indien hij wil dat de Katholieke Kerk geëerbiedigd worde en de bescherming van zijn gouvernement geniete. Dit voorbehoud, ik zet het dadelijk voorop, veroorzaakte bij alle Katholieken groote verwondering. De H. Stoel heeft inderdaad nooit iets aan Rusland gevraagd, dat met de grondwetten van zijn gouvernement in strijd was. Nooit heeft de Kerk, welker gebied zich uitstrekt van af de ijssteppen der poolstreken tot aan de keerkringslanden, den vorsten en den volken de geringste aanmerking gemaakt over hun grondwet en hunne wetten, zoolang die grondwet en wetten niet in rechte tegenspraak waren met de eeuwige grondbeginselen, waarop Christus' koninkrijk op aarde, als op een onwankelbare, onvergankelijke rots, gevestigd is.

Daarom kan men zich het bezwaar van den Czaar niet verklaren. Wanneer hij inderdaad onder grondwetten van zijn Rijk de organieke wetten verstaat, welke zijne volken regeeren en hen onder zijn volstrekt gezag stellen, dan is de bedoeling van Leo XIII niet het minst de rechten van den Keizer te dien opzichte te betwisten. Daar de Kerk geen enkelen regeeringsvorm laakt of veroordeelt, laat zij den Staatshoofden en de wetgevende vergaderingen het volste recht dien vorm te kiezen, welke het meest overéénkomt met de behoeften en zeden van ieder land. Hare taak is het niet, in de zuiver politieke vraagstukken tusschenbeide te komen, maar het heil der zielen te zoeken en te vragen, dat de menschelijke wetten niet in tegenspraak komen met de wet Gods.

——

De Paus heeft dus geen enkele beweegreden, om zich te verzetten tegen den door de Czaars voor het bestuur van hun onmetelijk Rijk ingestelden regeeringsvorm. Maar wanneer Alexander III integendeel door grondwetten die kwellende en vervolgende wetten zou willen verstaan, welke de taak der Katholieke bisschoppen en priesters in Rusland belemmeren en beletten en die de bedienaars van den eeredienst als geboeid houden, hen van ieder initiatief ter verdediging des geloofs en tot heil der zielen berooven, — dan zou slechts de verbinding eens souvereins te betreuren zijn, die, voorzeker niet ontbloot van uitnemende eigenschappen, zich ongeschikt zou toonen om zich boven de hartstochten van zijn land te verzetten en die beweren zou den H. Stoel voorwaarden op te dringen, welke in strijd zijn met de eeuwige grondbeginselen der Katholieke Kerk.

——

Naar mijne meening ondergaat de keizer van Rusland, alhoewel persoonlijk goede bedoelingen koesterend, den noodlottigen invloed van diegenen zijner raadslieden, die met schrik iedere den Katholieken gedane concessie zien, wijl zij vreezen, dat deze de ontbinding en den ondergang der schismatieke kerk zou kunnen ten gevolge hebben. De godsdienstige onverdraagzaamheid tegenover onze geloofsgenooten in Rusland is voor vele beambten een machtig wapen tegen den geest van bekeeringszucht der Kerk van Rome. Zij willen niet, dat het Katholicisme zich ontwikkele, en zij heffen zijne vrijheid op, om het te vernietigen. De onbetwistbare meerderheid van onzen heiligen godsdienst over dien van hun land stilzwijgend erkennend, vreezen zij, dat de vrijheid der Katholieken deze sterk genoeg make, om door het voorbeeld hunner deugden en vooral door de voortreffelijkheid hunner bisschoppen en priesters het volk tot zich te trekken. Dat is het geheim der vijandige politiek der Czaren tegenover de Katholieken, eene politiek, welke de Grieken ook in het Oosten zouden hebben ingevoerd, wanneer zij ten hunnent over de macht hadden kunnen beschikken, waarmede de keizer van Rusland bekleed is.

Ondanks deze hinderpalen wanhoop ik niet Alexander III eenmaal te zien terugkomen op zijn dwalingen en zich te verzetten tegen de slechte raadgevingen, welke hem beletten met den H. Stoel in goede verstandhouding te treden. Het is duidelijk, dat Rusland er groot belang bij zou hebben, zich verzoeningsgezind te toonen en van de verdraagzaamheid op godsdienstig gebied een grondwet van zijn gouvernement te maken.

Onder de Oostersche schismatieken neemt het Katholicisme een breede vlucht. Allen, Grieken, Serviërs, Armeniërs, Syriërs, Bulgaren wenden de blikken naar Rome.

Het aantal bekeeringen vermenigvuldigt zich, en bij den dag komt de beweging tot terugkeer naar de eenheid des geloofs scherper uit. Rusland, dat beweert een ernstigen invloed in den Balkan en over het algemeen in het Oosten te hebben, kan deze feiten onmogelijk miskennen, welker belangrijkheid aan niemand ontgaat. Indien het zijn doel wil bereiken en zijne rechten in het Oosten doen gelden, moet het een groot deel der bevolking niet afkee-

FEUILLETON.

WAT HEEFT HET GEHOLPEN?

Er is zeker geen eeuw geweest, waarin er meer over kunst gesproken werd en geschreven dan de onze. "Kunst is geen regeeringszaak," door deze woorden van een onzer grootste staatsmannen schijnt de kunst voorgoed uit de zalen van het Binnenhof geweerd te zijn, om zich daarna een plaats te kiezen bij het publiek. Kunst is jarenlang het algemeene wachtwoord geweest; om de kunst te bevorderen die niet meer door de regeering zou beschermd en betaald worden, nam ieder het woord kunst in den mond. Alles zou de kunst doen, alles vermocht de kunst te vervangen; godsdienst, moraal, traditie konden veilig over boord geworpen worden, de kunst zou hun taak overnemen, de kunst zou zich wel met de zorg belasten het volk te veredelen, te beschaven, te troosten, te geleiden tot hooger idealen.

Zoo klonk het jaren achtereen! Alle uitingen der kunst moesten geëerbiedigd worden en daarom verrezen er als paddestoelen uit het gras allerlei schoolen, die ten doel hadden de kunst onder het bereik van iedereen te brengen; daar kreeg men muziek-, tooneel-, kunst-, nijverheid-, kunstnaaldwerk- en wie weet wat voor scholen meer, daar werden vereenigingen opgericht tot verbreiding van kunst, daar werden professorale zetels opgericht, bestemd voor hen, die aan het volk de beginselen der kunst zouden onderwijzen.

Er was niets of daar werd de kunst — soms met de haren — bijgehaald. Op 't laatst durfde men geen tang of kam meer koopen, die niets met de kunst hadden uit te staan; men durfde geen boek mooi vinden uit vrees dat het niet beantwoordde aan alle regelen der kunst; men verveelde zich doodelijk op een eindeloos concert, omdat het heette dat daar ware kunst te genieten viel; men viel in slaap bij een langdradig tooneelstuk, omdat daar een groot kunstenaar echte kunst voor het voetlicht bracht.

Het werd mode heel Europa door te reizen met een Baedeker in de hand van het eene museum naar het andere te vliegen, en dan naar huis terug te keeren met pijnlijke nekspieren, ontstoken oogleden en in den geest een vage herinnering aan grootere en kleinere schilderijlijsten, aan geschilderde mannen- en vrouwenfiguren, aan dito boomen, huizen, schepen, honden en katten, ten einde in allen ernst te kunnen verzekeren:

"O vriend! wat hebben we één kunst gezien! verbazend, verbazend!"

En als waren de verschillende museums nog niet voldoende om een mensch pijn in den nek en sterretjes in de oogen te bezorgen, zoo brak nog ten overvloede eene ware epidemie van tentoonstellingen over de wereld uit en wat deze alleen voor het publiek aannemelijk, ja zelfs onontbeerlijk deed zijn, dat was alweer het belang der kunst, want de kunst immers was de vlag, waarmede zij zich dekten. De oude kunst ten koste gelegd aan de gebouwtjes van zeildoek en hout op het Marktplein deed de verzameling blikjes en bussen, het ingemaakte paardenvleesch en de massa's verduurzaamde groenten op de laatste Tentoonstelling van voedingsmiddelen, door de bezoekers verduwen.

Als de kunst er maar door gebaat werd dan zou men het met de wetten van fatsoen en zedelijkheid zoo nauw niet nemen, want de kunst, ja, ziet u, de kunst dat is en blijft maar N° 1. Voegt men nog hierbij, de ellenlange verhandelingen op Nut- en andere vergaderingen over kunst gehouden, de karrenvrachten boeken over kunstgeschiedenis, kunstontwikkeling, kunstleer, de talrijke kunstboden onder allerlei vormen als rozen ontloken, en als rozen slechts één dag levend, dan ligt het vermoeden voor de hand, dat de geheele wereld, van den lieven zuigeling in zijn kunstvolle wieg tot den grijsaard steunend op zijn artistieken stok, voortaan slechts leefde en ademde voor kunst.

Toen er dus van zekeren Heer Van Geer in het tijdschrift "*Los en Vast*" een artikel verscheen over "*de kunst voor het publiek*" zal niemand het ons kwalijk nemen dat onze verwachtingen hoog gespannen waren en wij niets anders dachten te hooren dan de blijde tijding hoezeer ons publiek door de kunst was veredeld, beschaafd, ontwikkeld. Het tijdschrift "*Los en Vast*" toch telt onder zijn medewerkers immers slechts mannen, die ook in de kunst alleen het geneesmiddel zien voor alle kwalen der lijdende menschheid; wanneer die 't dus niet weten, wie zal het dan weten?

We lazen het artikel en onze teleurstelling werd hoe langer hoe grooter! Hoe! Zooveel is er voor de kunst gedaan, zooveel is er over gedacht, gesproken, geschreven, gedrukt en wil men den schrijver in "*Los en Vast*" gelooven, dan ziet het er nog allererbarmelijkst met haar uit. Het publiek heeft geen kunstsmaak, het publiek weet niets van kunst, het publiek laat zich maar wat voorpraten door menschen, die zelf niet weten wat kunst is, het bauwt hen na, het heeft geen oordeel, geen eigen smaak, het zoekt slechts naar pret van het laagste gehalte, het heeft allerlei onhebbelijke onartistieke gewoonten om aan zijn geestdrift lucht te

rig van zich maken door zijne onverdraagzaamheid op godsdienstig gebied.

Van den anderen kant zou de Czaar, uit het oogpunt der binnenlandsche politiek genomen, grootelijks ongelijk hebben met de kostbare hulp te versmaden, die het Katholicisme het kan verleenen in den heldhaftigen strijd, welken het tegen de vijanden der maatschappij voert.

In deze moeilijke onderneming zou Alexander III inderdaad geen nuttiger bondgenoot kunnen vinden dan den Paus. Leo XIII heeft kortelings tegen de omverwerpende theorieën van het socialisme een gedenkwaardige encycliek geschreven, welke in de geheele wereld een diepen indruk veroorzaakte, en welke door den Czaar zoo gewaardeerd werd, dat hij ze zelfs in de schismatieke kerken liet voorlezen. Het verzet en het *veto* der Kerk van Rome zijn nog heden de voornaamste hinderpaal, welke zich tegen den triomf der alvernielende hartstochten verzet.

Terwijl de andere godsdiensten zich volstrekt onmachtig gevoelen tegenover de begeerten van het verdwaalde volk en tegenover de stijgende vermetelheid der sectarissen, verliest de Stedehouder van Christus zijne traditioneele kalmte en zijn moed niet. Hij weet dat de Goddelijke Verlosser de woedende golven der menschelijke driften zal tot bedaren brengen, op voorwaarde dat de maatschappij hare zeden en hare gewoonten betere nu zij terugkeere op den weg, welken Hij haar heeft afgebakend, toen Hij ter wereld kwam om onze zielen te redden. Daarom stelt de Paus, alhoewel de vijanden der maatschappelijke orde veroordeelend, al zijne pogingen in het werk, om hen te verbeteren en de grieven te hooren der mindere klassen. Door zijn optreden belet hij, bij de zwakke en beroofde, de losbarsting van verschrikkelijke rampen overal, waar men zijne vaderlijke stem hoort.

Is het voorzichtig zulk een bondgenoot te willen ontberen? Kan Rusland, verteerd als het wordt door het nihilisme, de grootste zedelijke macht ter wereld versmaden, een macht, welke de zielen bestuurt en aan het hoofd staat van 300 millioen geloovigen? Ik geloof het niet, en daarom denk ik, dat, wanneer Alexander III dieper over de gevolgen zijner politiek nadenkt, hij betere gevoelens zal koesteren jegens den H. Stoel en de Katholieken.

Zooals ik reeds aangetoond heb, ligt daarin een allergrootst belang opgesloten voor de inwendige zekerheid en den uitwendigen invloed van het Moscovistisch keizerrijk.

DECLARACION IMPORTANTE.

Coe motibo di expresion amigablenan di prensa Israelita na ocasion di Papa Leon XIII su fiesta, un courant catolica di Hoelanda, *Maasbode*, ta publica un articulo, di cual nos ta traduci un parti aki na continuacion i koe sigur lo causa grandi admiracion na muchoe di nos lesadónan pa e importante declaracionnan koe é ta contene.

Na anja 1807 Napoleon I a permiti Israelitanan tene un gran reunion oficial. Den segunda sesion di e Asamblea, koe tabata formá di 71 miembro, di cual dos tercera parte tabata rabino segun prescripcion di Emperador, e siguiente declaracion-aki tabata haci dia 5 di Februari 1807:

"Diputado Israelitanan di Imperio Frances i di Reino di Italia, jen di gratitud pa e bondadnan koe clero Cristian di den siglo anteriornan a haci na fabor di Israelitanan den diferente Estado di Europa;

"Jen di reconocimentoe pa e bon acogida, coe cual diferente Papa i otro eclesiástico di den diferente tempoe a ricibi Israelitanan for di diferente tera, na tempoe koe barbaridad, uní coe preocupacion i ignorancia, tabata persigui Hudioenan i saca nan foi sociedad;

"Ta resolve: koe manifestacion di e sintimientoenan-aki lo ta anotá den deliberacionnan di e dia-aki, a fin di koe e por sirbi semper como confesion auténtica di gratitud di Israelitanan den e reunion-aki pa e bondadnan, koe antecedencia Israelita a ricibi foi padernan di diferente tera di Europa:

"Ta resolve ademas: koe copia di e declaracion-aki lo ta mandá na Su Excelencia ministro di Culto."

Ata anto, lo ke un reunion enteramente liber di Hudioenañ, koe tabata bao di proteccion di e Emperador di mas potente, a declara en cuanto na persecucion cruel contra Hudioenan den siglo pasánan.—¿Na oenda ta keda awor e barbaridad di clero Romano i di ingnisidornan, coe cual nos ta worde semper asina tanto zundrá?......

Ma laga nos tende mas adilanti.—¿Kiko a motiva e resolucion di Israelitanan? — Esai a sosode na consecuencia di un discurso, koe Isaac Samuel Avigdor, diputado di *Alpes-Maritimes*, a pronuncia. A fin di cura toer esnan, koe, hopi be di buena fe, ta acepta e zundramentoe di intolerancia di Iglesia Romana: esnan, koe no tin ningun comprendementoe di e doble obligacion di Romanonan: di odia *error*, ma stima *esnan koe ta den error*, nos no por laga di tuma aki un parti di e sublime discurso:

"Maestronan di mas célebre den moral Cristian—asina Avigdor a bisa dia 5 di Februari 1807 — a prohibi persecucion, nan a confesa tolerancia i predica amor fraternal.

"San Atanasio ta bisa den su promé boeki: Ta un heregía detestable di kier atrae coe violencia, coe sota, coe prizon, esnan koe no por ta ganá coe razon.

"Nada ta mas contra religion, San Justiniano ta bisa den su quinto boeki, koe opresion.

"¿Nos lo persigui, San Agustin ta puntra, — nos lo persigui esnan koe Dios ta soporta?

"Lactancio, den su tercer boeki, ta bisa riba e punto ai: Religion obligá no ta religion mas; nos meste convence i no obliga: religion no ta laga imponé na ningun hende.

"San Bernardo a bisa: Duna conseho i no usa ningun violencia.

"Asina—Avigdor ta sigui—considerando, koe moral Cristian den toer lugá ta sinja amor di prógimo i fraternidad, solamente ignorancia i un preocupacion, coe cual hende a costuma, por a excita e persecucionnan, di cual hopi be boso tabata victima. Esaki ta asina tantoe sigur, koe e virtud elevánan di humanidad i di derecho tabata poné na práctica pa toer Cristian, koe tabata verdaderamente instrui, i bien, principalmente pa e digno ministronan di e moral puro, koe ta pacigua pasionnan i excita virtudnan.

"Hustamente pa forza di e principio sagradonan-aki di moral Papa Romanonan di diferente tempoe a proteha i ricibi Hudioenan den nan Estadonan, ora nan tabata persigui i sacá foi diferente parti di Europa, i padernan di toer nacion a defende nan muchoe be den Estadonan di e parti-aki di mandoe.

"Asina nos ta haja koe den siglo VII San Gregorio tabata defende i proteha Hudioenan den henter mundoe Cristian.

"Den siglo X obispo Spanjónan a usa toer nan forza contra nan pueblo, koe kier a masacra Hudioenan. Papa Alejandro II a scirbi e obisponan un carta di felicitacion, coe motibo di nan comportacion sabi den e asunto-aki.

"Den siglo XI un cantidad grandi di Hudioe tabata defendé pa obisponan den diócesisnan di Vzéz i Clermont.

"San Bernardo tabata defende nan den siglo XII contra furia di Cruzadanan.

"Inocensio II i Alejandro III tabata defende nan mescos atrobe.

"Den siglo XIII Gregorio IX a libra nan, tantoe den Inglaterra como den Francia i Spanja, di e desgracia grandinan, koe tabata amenaza nan: e Papa-aki a prohibi, bao di pena di excomulgacion, di viola con-sensji di Hudioenan ó di stroba nan den nan fiestanan.

„Clemente V a haci mas koe proteha nan ainda: é tabata facilita nan medio pa nan instrui nan.

"Clemente VI a duna nan un asilo na Avignon, den un tempoe, den cual nan tabata persigui Hudioenan ma aleuw den Europa.

"Banda di meimei di mes siglo obispo di Spiers a taha pa koe deudornan di Hudioenan tabata lagá liber, pa e motibo koe e deudornan tabata doena asina hopi be como pretexto, esta: koe Hudioenan tabata negocia coe usura.

"Den siglo siguientenan Nicolas II a scirbi Inquisicion, pa taha koe Hudioenan a worde obligá pa bira Cristian.

"Clemente XIII a trankilisa tatanan, koe tabata alarmá pa suerte di nan jioenan, como muchoe be nan tabata horta e jioenan foi den skotji di nan mama mes.

"Lo tabata — asina Avigdor ta bisa mas adilanti — lo tabata fácil pa mi nombra aki un sin fin di bondad mas, koe Israelitanan a ricibi den diferente tempoe foi padernan, koe tabata na altura di e debernan, koe humanidad i nan religion ta prescribi nan.

"Den e siglo pasánan di ignorancia i barbaridad, solamente sintimentoe biboe di humanidad por a inspira ánimo necesario pa salba e desgraciadonan, koe tabata vergonzosamente entregá na capricho di hipocresia detestable i di supersticion.

"Di mas grandi recompensa koe e Cristian virtuosonan por a spera pa nan ánimo humanitario tabata e satisfaccion intimo asina dusji, koe obra di amor fraternal ta haci coerazon puronan sinti.

"Pueblo di Israel, semper desgraciado i casi semper den opresion no tabata dispone nunca di medio ó ocasion pa mustra su reconocementoe pa asina tantoe bondad: un reconocementoe koe ta ademas ... na mas agradable pa nos mustra na medida koe nos debé na hende imparcial i masjá respetable.

"Den tempoe di diez-ocho siglo esaki ta único ocasion, koe ta duná na nos pa nos publica e sintimentoenan, koe ta jena nos corazon.

"Si, e circunstancia grandi i feliz, koe nos debe na nos emperador inmortal, ta e ocasion di mas propio, di mas bunita, si, tambe di mas glorioso, pa nos manifesta nos completa gratitud na filántroponan di toer nacion, i particularmente na padernan.

"Laga nos pura anto, Senjornan, pa utiliza e momentoe importante-aki, i laga nos paga nan, premi hustoe di nos reconocementoe; koe expresion di nos gratitud rezona den e sala-aki: laga nos manifesta nan solemnemente nos sincero gradicimentoe pa toer e bondadnan, coe cual nan a carga nos antecesornan."

---

geven, — in een woord, gevoel voor kunst is ver te zoeken. Nu leidt hij ons eerst in den schouwburg, toont het belachelijke en wansmakelijke der ovaties aan kunstenaars gebracht, spot met de bewierooking en vergoding der buitenlandsche sterren en spreekt zijn verontwaardiging uit over de houding der vrouwen, die op openbare plaatsten zich op een wijze gedragen, die evenmin van haar bescheidenheid als van haar kunstmin getuigt. Op haar "emancipatiegeest" schijnt de kunst ook al weinig vat te hebben. Dit geschiedt in de zaal.

En hoe het gesteld is met hetgeen op het tooneel vertoond wordt? "Diep bedorven, gepeperde stukken der moderne Fransche school.... flauwe kluchten der Duitsche school.... zonder blikken of blozen worden de meest zedekwetsende tooneelen bijgewoond door moeders en jonge dochters, die op gelijke wijze de rechtzaal bestormen, wanneer één of ander *proces scandaleux* aan de orde komt."

Dat eischen immers de kunst en de moderne opvoeding! Maar in de muziek, daar heerscht toch meer kunstsmaak; zoodra een kind het een weinig afgeleerd heeft, zijne omgeving op onmuzikale klanken te onthalen, wordt het voor de piano geplaatst en moet dan een muziek voortbrengen, waarbij soms het kattengemiauw zoete melodie schijnt. En hoe staat het er thans mee? De Heer Van Geer zal het ons zeggen:

"Het aantal muziekuitvoeringen is in onbegrensde verhouding toegenomen, maar het gehalte gaat steeds terug. De opera wordt door de operette vervangen; aan dit wangedrocht van onzen tijd worden de beste krachten besteed en de meeste zorg gewijd."

"En ook met de schilderkunst en de beeldende kunst is het niet beter gesteld. Tentoonstellingen van schilderingen bij de vleet, maar kunstwerken zijn ver te zoeken, de ouderen onder de levende meesters trekken zich terug voor den wassenden vloed der nieuwere kunst, en de jongeren? Gesmeerde doeken en onooglijke taffereelen, waarop men nauwelijks meer kan onderscheiden welk onderwerp niet slechts is voorgesteld maar zelfs bedoeld. Zonderlinge landschappen, afzichtelijke binnenhuizen, onooglijke portretten worden ingezonden door nieuwbakken kunstenaars; zij verheffen zich zelven en elkander, en knoeien voort tot hun eigen genoegen misschien."

Streng is het oordeel van den schrijver, zeker, maar wie zal zeggen, onverdiend? Even waar is het, wat de Heer Van Geer schrijft over de afschaffing der kermissen, die door hooger genot moesten vervangen worden en die plaats maakten voor "kermesses d'été," waaraan zij, die op de hoogste sporten der maatschappij staan, en het genot alleen in edele kunstzaken moesten zoeken en vinden, zich te goed doen terwijl het volk buitengesloten wordt. Zelfs de hedendaagsche congressen ontleenen een goed deel van hunne aantrekkelijkheid aan de vermakelijkheden, die daarmede worden vertoonden.

Op het gebied der openbare feestvieringen dezelfde wansmaak; bij de begrafenissen zelfs wordt men vervolgd door allesbehalve kunstvolle uitingen der droefheid; men heeft getracht alles aan de kunst dienstbaar te maken en het gevolg is geweest dat verheffing — het voornaamste doel van echte kunst — nergens meer te vinden is.

Als de kunst dus overal ondanks alle pogingen om haar tot wereldheerscheresse te maken, zoo jammerlijk vervallen is, wanneer zij voor de meesten een woord zonder beteekenis, voor anderen een machtspreuk, waarmede zij onhandig schermen, voor derden een weeldeartikel geworden is, dat zij zich door een tusschenpersoon laten aanschaffen, wat heeft dan al dat schrijven en praten sedert jaren geholpen?

Is de kunst dan werkelijk reddeloos verloren, is zij nergens te vinden? De Heer Van Geer zoekt zoo nauwkeurig, zou hij niet weten waar zij gebleven is?

Ja, hij heeft haar gevonden, en hij weet ook waarom kunst een bloem is die in ons vaderland maar niet welig tieren wil. Zijn bekentenis is te oprecht en te kostelijk dan dat wij haar niet geheel zouden overschrijven:

"Een der oorzaken van haar verval acht ik gelegen in een grove fout van het protestantismus. Hoe nauw dat 't er mee samenhangt, kan reeds hieruit blijken dat juist in de protestantsche landen de openbare kunst het diepst is gedaald. Het protestantismus heeft van zijn aanvang af op zulk eene gewelddadige wijze met de kunst gebroken, dat de nawerking zich nog steeds doet gevoelen. De beeldstormerij, die een zijner eerste en ruwste gevolgen was, heeft de kunst bij den openbaren eeredienst voorgoed vernietigd. Zij heeft de ... le kerken ontheiligd en van sieraden der vroegere samenleving tot bouwvallen gemaakt. Zij heeft beelden verbroken, kunstwerken van groote meesters vernietigd, gewijde uitvoeringen verbannen en doen plaats maken voor het door een gevoelig oor niet aan te hooren gezang der gemeente. Zij heeft zich — buigende voor het ruw geweld, aan het godsdienstig samenleven onttrokken — en zoo is dit tot dorheid vervallen, die elken kunstlievenden geest afschrikt!"

Zoo is 't helaas! Het protestantismus heeft de beste, de edelste stoffen uit onzen vaderlandschen grond opgezogen

aki nos a repetí palabra di dor. Minuta di e reunion di oenan ta conta: *Henter Asam-a aplandi discurso di senjor dor, i el a ordena pa henter e rso sea tumá den notanan di ion.*

er comentario ta di mas. Na e koe tin interes acerca nos ta ma, koe lo ke ta scirbi aki ariba cá foi *M. Drach: Harmonies l'Eglise et la Synagogue tom.* 285. Nos a hajé bao di *piè-justificatives* (*Note A*), koe tin di un obra chikitoe titulá: *Le Sacrement de Miracle et la pelle expiatoire à Bruxelles*, í pa Rev. Pader Henri Lucq. blicá cerca H. Goemaere na elas.

IEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Volgens Koninklijk besluit van 20 Ja-ll. is het port der brieven, die van Nederland naar zijn koloniën in Oost West, of omgekeerd worden verzonden, hooger dan 15 centen voor gefran-e en niet meer dan 30 centen voor rankeerde brieven, bij gewicht van ammen of bij gedeelte van 15 gram-

de Hollandsche mail staat het tarief, men weet, twaalf en een halve cent verzending van een brief bij gewoon ht. Bovengenoemd Koninklijk besluit het verzenden van brieven van uit nd naar de Oost- en West-Indische ngen, treedt in werking op den 1sten e. k.

gens besluit van den Hoog Ed. Gestr. Gouverneur, en in *De Cur. Cour.* isteren opgenomen, kan men ook van sten April e. k. af de brieven op ge-wijze als boven gezegd is van hier Nederland verzenden.

—

j hopen nu binnenkort de aan te leg-brug van *Willemstad* naar *Otrobanda* id te zien. Eenige dagen geleden is Amerikaansch ingenieur hier per *Phi-hia* aangekomen, onder wiens toezicht g zal gelegd worden. Veertien lan-palen, die op de brug zullen geplaatst n, zijn ook reeds aangebracht. Het ontbrekende materieel zal waarschijn-og in den loop dezer maand hier ngen worden.

—

Opnieuw meldt een telegram van den ebruari, in den loop dezer week van ad hier ontvangen, dat onze geëer-de Koning ongesteld is.

hopen dat dit bericht ook weer niets moge zijn dan een gerucht dat la-ordt tegengesproken.

—

Gisteren namiddag is het Ameri-ch oorlogschip *Richmond*, met den Admiraal S. B. LUCE aan boord, al-aangekomen. Na in het Schottegat erd te hebben wisselde de *Richmond* bruikelijke saluutschoten met ons sta-hip *Koningin Emma der Nederlan-*n het *Waterfort*.

—

Gisteren vierden wij den 78sten ver-ag, en van daag wordt het 10-kroningsfeest van Z. H. Paus Leo herdacht. Om die reden wapperen ederlandsche driekleur en de Pause-vlag op de St. Anna- en de O. L. V. Kerk, alsook op de St. Josephsgezel-len-vereeniging.

BUITENLAND.

ITALIË.— Naar de *Moniteur de Rome* verzekert, heeft de Encycliek aan het Beiersch episcopaat een gunstigen indruk gemaakt op den prins-regent.

— Volgens het agentschap *Wolff* is het bericht, dat tusschen het Vaticaan en Rumenië besprekingen zijn aangevangen ter voorbereiding van het sluiten van een concordaat, onjuist.

— De heeren studenten van de Romeinsche universiteit schijnen reeds goed gevorderd te zijn op den weg van het "geavanseerd liberalisme." De afgevaardigde Bonghi, die als eere-professor in de groote feestzaal zijne inaugurale rede zou houden en door een groot aantal professoren werd opgewacht, werd door de studenten met gesis, gefluit en *pereat's* begroet, zoodat hij niet kon lezen. De reden was, dat Bonghi tegen het oprichten van het voorgestelde monument voor den beruchten Giordano Bruno gepleit had.

Naar de *Nazione* mededeelt, wilde Bonghi bij die gelegenheid een voordracht houden om aan te toonen, dat de Paus noch uit geschiedkundig noch uit rechtelijk standpunt het recht bezit, voor het Romeinsche Pausschap de vrijheid te verlangen. Hierin werd hij door de studenten, die bij Crispi zweren, verhinderd. Zij hebben dus hun eigen glazen ingeslagen.

— Men verzekert, dat de Italiaansche regeering alleen voor het overseinen van officiëele telegrammen uit Massoeah naar Italië, gedurende een tijdsverloop van acht maanden aan de Engelsche telegraafmaatschappij het sommetje van een millioen vier honderd zestig duizend lire betaald heeft.

— De *Observateur Français* verneemt, dat de hertog van Norfolk zijne onderhandelingen met den H. Stoel ononderbroken voorzet, doch waarschuwt daarbij tot voorzichtigheid tegen alle desbetreffende berichten, in de bladen voorkomend. Naar het blad bericht, waren de onderhandelingen weldra mislukt, wijl hertog Norfolk de politieke tusschenkomst van den Paus als prijs van de herstelling der officiëele betrekkingen met het Vaticaan verlangde. Zulk een tusschenkomst van den Paus is absoluut buitengesloten, en daarvoor heeft de H. Stoel drie redenen: Ter eerste blijft de Paus aan het grondbeginsel van niet-tusschenkomst getrouw; ten tweede is de H. Stoel niet geneigd het een of ander recht van Ierland voor de herstelling van officiëele betrekkingen prijs te geven; ten derde zouden de Engelsche bisschoppen zelven in deze aangelegenheid het oneens zijn. Kardinaal Manning zou een schrijven naar Rome gezonden hebben, waarin hij verzoekt, dat de H. Stoel in deze moeilijke zaak slechts een zuiver godsdienstigen invloed uitoefenen zal, en dat derhalve s' Pausen inmenging zich zal bepalen tot persoonlijke vermanningen tot gematigdheid en toegevendheid. In Engeland schijnt men de billijkheid dezer bedenkingen in te zien, want de hertog van Norfolk ontving van wege zijne regeering nieuwe instructiën, tengevolge waarvan de onderhandelingen voortaan niet op zulke groote grondslagen gevoerd zullen worden en minder politiek van aard zullen zijn. Volgens de *Obs. Fr.*, voor wiens rekening dat geheele bericht is, is er hoop op eene bevredigende schikking.

FRANKRIJK.— De liefdezusters zijn uit het hospitaal *La Charité* te Parijs tot groote droefheid der zieken verdreven.

Dit geschiedt in het Katholieke Frankrijk!

Acht geneesheeren hebben aan de Zusters Augustinessen een schrijven gericht, waarin zij hare groote verdiensten erkennen en de hoop op haar spoedigen terugkeer uitdrukken.

— Berichten uit Parijs melden, dat de heer de Cassagnac een brief aan Prins Napoleon geschreven heeft met verzoek diens zoon te gelasten zich van het Italiaansche leger te onttrekken, wijl Italië zich tegen Frankrijk voorbereidt.

— In eene toespraak tot de kiezers van Gap verklaarde de minister van Buitl. Zaken, dat de naburige landen hunne troepen samengetrokken hebben en dat Frankrijk hun voorbeeld moet volgen en zich moet organiseeren om zijn leger en vloot te versterken.

— De Parijsche pers vreest een ministerieele crisis, wegens het aandringen van het Kabinet op de aanvraag van gelden voor den geheimen dienst.

DUITSCHLAND. — Volgens de *Germania* zal Mgr. Krementz, aartsbisschop van Keulen, in het aanstaande Consistorie tot Kardinaal worden verheven.

— Door den Pruisischen minister van eeredienst is aan de Zusters der Goddelijke Voorzienigheid te Steyl vergunning verleend zich te Munster in den Friedrichsburg te vestigen en daar onderricht te geven aan niet-schoolplichtige kinderen.

Dit geschiedt in het Protestantsche Pruisen!

— In Beieren had eene ontploffing plaats in een kolen-magazijn, waarbij 40 personen omgekomen zijn.

RUSLAND.— Aan de *Daily News* wordt uit St. Petersburg gemeld, dat de onverdraagzaamheid der Russische regeering in godsdienstzaken steeds toeneemt. In goed ingelichte kringen wordt verzekerd, dat voortaan alleen belijders van den Griekschen godsdienst tot staatsposten benoemd zullen worden, en dat de reeds aangestelde Katholieken en Protestanten in dienst kunnen blijven, maar niet meer op bevordering mogen rekenen.

— Men zegt, dat Rusland zich krachtdadig tot den oorlog voorbereidt. Een later bericht meldt de mogelijkheid van eene schikking tusschen Rusland en Oostenrijk.

ZWITSERLAND.— De oud-Katholieke gemeente te Lucern heeft een afwijzend antwoord ingezonden op het aanbod van het stedelijk bestuur, aangaande de Maria-kerk. Men moet weten, dat het gemeentebestuur eene schikking voorgesteld had, om aan het geschil tusschen de Roomsch-Katholieken en oud-Katholieken om trent het gebruik dier kerk een einde te maken. Volgens dat voorstel zou de Roomsch - Katholieke gemeente het kerkgebouw, dat nog stedelijk eigendom is, van de stad koopen, en dan zou de koopsom door het gemeentebestuur worden uitgekeerd aan de oud-Katholieken, die daarvan alsdan eene eigen kerk konden doen bouwen. Hierbij was de voorwaarde gesteld, dat de oud-Katholieken afstand moesten doen van alle rechten, die zij als leden der Katholieke gemeente meenen te hebben. Wegens deze voorwaarde hebben zij nu het aanbod afgewezen. Zij kunnen, zoo luidt in hoofdzaak het antwoord, geen overeenkomst sluiten, waarin zij van de bovengenoemde rechten afstand doen en waarbij de staatsrechtelijke erkenning van hunne kerkelijke gemeente voor jaren blijft verdaagd, misschien voor altoos onmogelijk wordt gemaakt. Zoodra zij geen leden der Roomsch-Katholieke gemeente meer zijn en geene erkende eigene kerkelijke gemeente hebben, zij zijn louter eene secte; dan hebben hunne geestelijken geene geregelde positie, zoowel ten opzichte van den Staat in het algemeen, als met betrekking tot de school- en armbesturen in het bijzonder; dan kunnen de oud-Katholieken in de verschillende comissiën, waarmede de kerkgenootschappen te doen hebben, slechts als particulier persoon worden geroepen. Kortom, dan zouden de oud-Katholieken in eene te bedenkelijke positie geraken.

Hier gaat de onbeschaamdheid toch werkelijk alle palen te buiten. De Katholieken moeten een kerk koopen, en de oud-Katholieken krijgen een kerk cadeau, en dat geschiedt door hetzelfde gemeentebestuur. En in weerwil van die schreeuwende onrechtvaardigheid zijn de oud-Katholieken nog niet tevreden en eischen zij rechten, welke zij door hunnen opstand tegen de Katholieke Kerk geheel en al verloren hebben.

CHINA. — De bijzonderheden omtrent de overstroomingen in China, waarvan wij onlangs melding hebben gemaakt volgens telegrafische mededeeling, zijn inderdaad ontzettend. Den 28sten September braken de dijken door van de Gele Rivier, waardoor een zesde gedeelte van de provincie Honan, bijgenaamd de tuin van China, zich uitstrekkende over 700 mijl lengte en 650 mijl breedte, in één groot meer werd veranderd. Enkele toppen van pagoden of spitsen van huizen wijzen de plaatsen aan, waar vóór de overstroomingen welvarende, dichtbevolkte steden stonden. In de velden en bosschen loopen tallooze ongelukkigen zonder voedsel of verblijf, van koude of honger sterven-

---

u overblijft is derre steen, waarin het pje der poëzie geen wortel kan vat-maar luisteren we verder:

Thans worden weder pogingen aan-d om haar binnen te halen en zoo-n den vorm der gebouwen als in de ienstoefening op te nemen. Doch zij kten; de geest is eenmaal gedood en zich door kunstmiddelen niet meer kken. Waar nog een schoon gebouw rotestantschen tempel dient, kan men aannemen dat het vroeger aan de lieken werd ontroofd. De moderne tantsche kerken zijn smakeloos van , kaal en dood van binnen. Treft schoon kerkgebouw in dorp of stad og, ge kunt er zeker van zijn dat an den katholieken eeredienst is ge-

geeft nog eenige voorbeelden aan lergelijke tegenstellingen in de hoofd-en noemt verder als een ander on-heid tusschen katholieken en protes-che kerken dat de eersten steeds open-en gelegenheid geven tot vrije be-ering, terwijl de laatsten zes dagen week gesloten zijn en slechts bezich-kunnen worden in het gezelschap van een op een fooitje azenden koster; even treffend is ook het verschil uit het oogpunt van kunst — let wel! De Heer Van Geer ziet in elke godsdienstige handeling slechts een kunstuiting maar zijne opmerkingen zijn er des te merkwaardiger om — tusschen de " godsdienstige vieringen " in beide soorten van kerken.

"Bij een academiefeest in een groote katholieke stad in Duitschland zouden in de katholieke evenals in de protestansche kerk plechtigheden ter godsdienstige viering van het feest plaats hebben, en.... de predikant preekte voor stoelen en banken, in de katholieke kerk kwam men plaatsen te kort.

" Die heerlijke opening van het academiefeest" voegt de schrijver er bij, " zal mij nimmer uit de gedachte gaan; alleen de katholieke Kerk kan haar geven."

Wij zullen den Heer Van Geer niet verder in zijn redeneering volgen, al geeft hij nog eenige zeer juiste opmerkingen ten beste, daar waar hij beweert dat de prikkel naar zingenot, die in onzen tijd zoo heftig werkt, doodend is voor ware kunst.

Ja, 't was werkelijk de moeite waard, zooveel voor kunst te doen, zooveel der arme kunst op de schouders te laden om ten slotte nog te moeten bekennen dat alleen katholieken nog maar weten, wat kunst is, nog maar alleen kunst verstaan en waardeeren, inderdaad een kostbare bekentenis, die aan het ultra-moderne " *Los en Vast*" ontperst wordt.

Tot nu toe hoetten de katholieken steeds duisterlingen, achterblijvers, dompers, het wekt verbazing bij de verlichte mannen en vrouwen van onzen tijd, dat er nog zoovele met verstand en smaak begiftige menschen zijn die zich niet schamen katholiek te blijven, maar er trotsch en fier op gaan nog hetzelfde geloof te belijden, dat in de duistere, bekrompen middeleeuwen door iedereen werd aangehangen.

Het blijkt nu toch dat in die zelfde middeleeuwen kunst geen regeeringszaak maar een gemeen goed was, dat ieder op zijn manier zonder het zelf te weten de kunst diende, dat kunstwerken allerwegen ontkiemden als de bloemen op het veld, dat er geen kunstscholen bestonden, dat er niet geredeneerd en geschreven werd over wezen, beteekenis, doel en oorsprong der kunst, maar dat ieder de kunst gebruikte om er zijn leven en dat van anderen, tot zelfs dat van zijn nakomelingen mee te versieren. Vrij en frank ontwikkelde zich de kunst ondanks de gebrekkige hulpmiddelen als een in de vrije natuur bloeiende boom, en nu is zij slechts een kunstgewasje, een in de broeikas met moeite aangekweekt, teer, verschompeld plantje. Hoeveel ook voor haar gedaan, over haar gesproken, geschreven en betaald wordt, haar groei en bloei zijn niet natuurlijk meer.

En dit magere, dorre boompje moet de wereld overlommeren, moet troost, hulp, steun geven aan de zwoegende en lijdende menschheid, moet de plaats innemen van eeuwenoude instellingen, de taak aanvaarden, die alleen aan den godsdienst en zedeleer toekomt!

Helaas! de Heer Van Geer heeft het opgemerkt maar misschien niet begrepen. Wanneer de kunst wil worden, wat zij voorheen is geweest, een krachtige plant, dan moet zij wortelen in den godsdienst; dwaasheid is het haar los te rukken uit den grond, dien zij noodig heeft om welig te tieren en dan van haar nog bovendien te wenschen wat zij nimmer geven kan.

—

de, en velen van hen bezaten vóór korten tijd groote rijkdommen.

Door de overstroomingen zijn in de districten Ching-chow en Ch'en-chow binnen enkele oogenblikken meer dan drieduizend dorpen overstroomd, en daar de ramp midden in den nacht plaats had, hebben slechts weinige der landbouwers zich kunnen redden. Om eenig denkbeeld te geven van den omvang der verwoestingen zij medegedeeld, dat een gebied, veel grooter dan de helft van Nederland met een bevolking van bijna 1,500,000 zielen van de kaart van China is verdwenen, en die geheele welvarende streek in één groote watervlakte is veranderd.

Het aantal dooden beloopt honderdduizenden, en dat der ongelukkigen, die van alles beroofd zijn, verscheiden millioenen.

De keizer heeft op de eerste tijding een som van *f* 250,000 gezonden; de keizerlijke schatkist zond het dubbele.

Men berekent dat de onkosten tot herstel minstens een 45 millioen gulden zullen beloopen, en men is nog niet zeker er in te zullen slagen, den stroom in zijn oude bedding te doen terugkeeren.

Ter tegemoetkoming in de groote kosten wordt het aanschaffen van wapenen gestaakt, en ontvangen de troepen, waarvan een deel voor het reuzenwerk zal worden gebruikt, betaling in rijst in plaats van in geld; terwijl de regeering plan heeft bijzondere belasting te gaan heffen van eenige artikelen van dagelijksch gebruik.

Uit Shangai wordt gemeld, dat vier duizend werklieden, die bezig waren met het opwerpen van dijken ter bestanding der verwoestingen van de Gele Rivier, door eene plotselinge overstrooming verrast werd en meest allen verdronken.

V. S. VAN N.-AMERIKA. — De collecte, welke eenigen tijd geleden voor Z. H. den Paus in de Katholieke kerken van New-York gehouden werd, bracht een som op van niet minder dan 35,000 dollar (*f* 90,000).

— Edison rust niet in de vervolmaking zijner uitvindingen. Men kent zijn phonograaf of phonogram. Dit werktuig is thans, volgens de Amerikaansche bladen, zoo verbeterd, dat men er slechts in behoeft te spreken al wat men later gedrukt wenscht te zien. Heeft een redacteur b. v. zijn artikel uitgesproken in de phonograaf, dan sluit hij den toestel en verzendt dien naar de drukkerij. De zetter plaatst het werktuig op zijn letterkast, opent het en luistert naar het artikel, dat woord voor woord herhaald wordt door het phonogram. Slecht geschreven kopie, een der groote plagen van een letterzetter en corrector, brengt dan niet langer de humeuren van streek.

Er is meer; een zieke of iemand die elders woonachtig is, wenscht een lezing of een concert te hooren; men verzamelt het gesprokene of gezongene in den toestel, sluit dien, brengt dien naar de kamer van den zieke en hij kan, zonder zijn leunstoel te verlaten, de beroemdste lectors en zangers aanhooren.

Ook hier doet reeds concurrentie zich op. De groote man der telephonen: Bell is bezig met de vervaardiging van een graphophone, die het phonogram nog in geriefelijkheid zal overtreffen.

—Mr. Blaine heeft van zijne candidatuur voor het presidentschap afgezien, doch meent, dat de republikeinen zegevieren moeten.

VENEZUELA.— De Britsche Regeering heeft het gerucht gelogenstraft, alsof Engeland's militaire strijdkrachten een inval op Venezuela zouden doen. De onder-staatssecretaris van Buit. Zaken heeft in het Lagerhuis te kennen gegeven, dat Engeland niet voornemens is noch maritieme noch militaire kracht tegen Venezuela te gebruiken en dat de regeering van H. M. bereid was om de Guayana-grensquaestie aan een scheidsgerecht te onderwerpen, maar kon de voorgestelde voorwaarde niet aannemen.

MARTINIQUE.— Op dit eiland woedt de pokken-epidemie nog steeds voort. Vooral te Fort-de-France vertoont zij zich het hevigste, en telt men dagelijks menigvuldige nieuwe gevallen.

———o———

INTERNATIONALE TENTOONSTELLING TE BARCELONA IN SPANJE.

———o———

Wij vestigen de aandacht van belanghebbenden op de volgende bepalingen van de *Ayuntamiento Constitucional* van Barcelona (Spanje) omtrent het rangschikken der tentoongestelde voorwerpen in en het uitreiken van premiën aan de inzenders voor de Internationale Tentoonstelling, die in dit jaar te Barcelona geopend zal worden.

1°. In overeenstemming met art. 37 der Algemeene Statuten der Tentoonstelling, zal er een internationale Jury aangesteld worden, ten einde de tentoongestelde voorwerpen te qualificeeren en premiën uit te reiken aan de inzenders, die zulks waardig worden geoordeeld.

Deze Jury zal hare functiën beginnen na de opening der Tentoonstelling.

2°. De Jury zal samengesteld zijn uit een onbepaald getal personen; maar twee zullen er benoemd worden voor ieder twee honderd inzenders: een Spanjaard en een vreemdeling.

De post van de leden der Jury is *honorair*.

3°. De Jury zal een Voorzitter en twee Onder-Voorzitters hebben, bij vrije keuze door de Directie der Tentoonstelling benoemd.

4°. De Jury zal zich in evenveel Afdeelingen verdeelen als er groepen voorwerpen zijn, volgens de algemeene wijze van rangschikking.

Ieder Afdeeling zal een Voorzitter, een Onder-Voorzitter en twee Secretarissen hebben, gekozen uit hare leden: de eerste zal benoemd worden door de algemeene Directie, de tweede door de Premien-Commissie en de laatsten door den Voorzitter van iedere Afdeeling.

5°. De Voorzitter en Onder-Voorzitters van de Jury alsmede de Voorzitters der Afdeelingen, zullen het Centraal Comité vormen.

6°. De Premien-Commissie zal der Directie het getal voorstellen van personen, die de Jury zullen uitmaken, overeenkomstig de mededeeling, waarbij zij de Directie het getal inzenders zal opgeven, die hunne medewerking toegezegd hebben met betaling van het bedrag voor de plaatsruimte die hunne voorwerpen zullen innemen.

7°. De leden der Jury, die Spanjaarden moeten zijn, zullen door de Directie der Tentoonstelling benoemd worden, op voordracht van de Premien-Commissie.

8°. De vreemde landen, in de Tentoonstelling vertegenwoordigd, zullen het recht hebben de leden van de Jury, hen betreffende voor te stellen: naar gelang het aantal inzenders van ieder dier landen.

9° Er zullen plaatsvervangers kunnen benoemd worden, ten einde de werkzaamheden niet te storen, in geval van aftreding, onstentenis of ziekte van eenig lid der Jury. Deze plaatsvervangers zullen benoemd worden op dezelfde wijze als de vaste leden.

10° Den leden der Jury, benoemd zijnde, wordt de Afdeeling of Afdeelingen aangewezen, waarmede zij belast zijn.

De President van ieder Afdeeling verdeelt onder zijne mede-leden de werkzaamheden van het onderzoeken en qualificeeren der voorwerpen, volgens de klassen waarin die voorwerpen verdeeld zijn.

Een zelfde persoon zal functiën kunnen waarnemen in verschillende Afdeelingen en in onderscheidene groepen van voorwerpen eener zelfde Afdeeling.

11° De voorwerpen van iedere klasse, en daaronder die van iederen inzender, zullen onderzocht en gequalificeerd worden door eene Commissie van minstens drie leden van de desbetreffende Afdeeling. Deze Commissie zal een onderteekend verslag inleveren, waarin redenen moeten aangegeven worden, die eenig voorwerp aanbevelenswaardig maken.

Het verslag voor iedere premie zal niet meer dan honderd woorden mogen bevatten.

12° De voorwerpen, welker inzenders verklaard hebben niet bestemd te zijn voor mededinging, komen niet in aanmerking, wat genoemde verslag betreft. Hieronder worden ook begrepen de voorwerpen tentoongesteld door leden van de Jury, die de betrekking zullen hebben aangenomen en als zoodanig in functie zullen zijn in de Afdeeling, waartoe het voorwerp behoort.

13° Het uitreiken der premiën zal geschieden op voordracht van de respectieve Afdeeling, mits het verslag bedoeld onder art. 11 ingeleverd en door het Centraal Comité goedgekeurd is.

14° De verslagen, en de besluiten daaromtrent zullen gedrukt worden, ter eere van de begunstigden en om hunne verdiensten openbaar te maken.

15° Voor al de tentoongestelde voorwerpen zal er slechts eene soort premie zijn, bestaande uit een médaille, welke door hare artistieke waarde en de stad die haar toekent, en het voorwerp waarvoor zij bestemd is eer aandoet. Met de médaille zal ook een diploma uitgereikt worden; hieraan zullen toegevoegd zijn: het verslag onder § 2° van art. 11, het besluit van de Afdeeling en het advies van het Centraal Comité.

De inzenders zullen deze documenten niet kunnen openbaar maken dan te samen en in hun geheel.

16° Op ieder Afdeeling der Jury zal de onvermijdelijke verpliching rusten van de voordrachten voor premiën met bijhoorende verslagen wekelijks ter onderzoeking en goedkeuring aan het Centraal C[omité] voor te leggen.

17° In het lokaal der Tentoo[nstelling] zullen de leden der Jury onder[scheiden] zijn door eene médaille, die zij zull[en moe]ten dragen bij het verrichten der [werk]zaamheden van hunne betrekking.

18° Zonder het qualificeeren en [...] zondere belooningen aan vervaardig[ers van] voorwerpen te benadeelen, tentoo[ngesteld] door tusschenkomst van eenige Maa[tschap]pij of Inrichting, zullen er speciale p[remiën] kunnen uitgereikt worden aan de [corpo]ratie's die ze ingezonden hebben.

19° De Directie der Tentoonstell[ing zal] de dagen bepalen voor de vergader[ingen van] de Jury alsmede voor den afloop [der] werkzaamheden.

De Stadsrechter, President van den

FRANCISCO DE P. RIUS Y TAU[LET].

Barcelona, 15 Juni 1887.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO EN MARACA[IBO].

1888.	Philadelphia	Caracas.	Valencia.	Philadelphia.	Caracas.
Vertrekt van NEW YORK....	Jan. 11	Jan. 21	Febr. 2	Febr. 15	Febr. 25
Komt aan te CURAÇAO....	18	28	9	22	Maart 3
Vertrekt van "	19	31	11	23	6
Komt aan te PTO. CABELLO.	20	Febr. 1	12	24	7
Vertrekt van "	20	1	13	24	7
Komt aan te LA GUAYRA..	21	2	14	25	8
Vertrekt van "	26	7	18	Maart 1	13
Komt aan te PTO. CABELLO	27	8	19	2	14
Vertrekt van "	27	8	20	2	14
Komt aan te CURAÇAO....	28	9	21	3	15
Vertrekt van "	30	10	22	5	16
en doet La Guayra aan.... om passagiers en lading in te nemen en te landen.	31	11	23	6	17
Komt aan te NEW YORK....	Febr. 7	18	Maart 1	13	21

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO....	Jan. 20	Febr. 1	Febr. 12	Febr. 24	Maart 7
Komt aan te MARACAIBO....	21	2	13	25	8
Vertrekt van "	27	8	19	Maart 2	14
Komt aan te CURAÇAO......	28	9	20	3	15

De Stoomschepen van deze Lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart geb[ouwd en] hebben zeer gerieflijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, BRAASCH & FENSOE[N]

Agenten op Curaçao.

¡DIOS BENDIGA EL TRABAJO HONRADO!

———o———

SASTRERÍA Y ZAPATERÍA

„LA UNIÓN",

SITA EN PUNDA, CALLE DEL COMERCIO, PISO ALTO DE LA CASA

A. A. CORREA.

En este bien montado taller, establecido bajo la responsabilidad de la „UNION DE LOS COMPAÑEROS DE SAN JOSÉ" y dirigido con plena autorización por los hábiles maestros Señores L. M. RHODE y C. DOVAL, se encuentra siempre, por mayor y al detal, pero *al contado*, un variado y elegante surtido de materiales correspondientes al ramo de Sastrería y Zapatería, como también ropa y calzado hechos. Las recomendaciones del establecimiento son:

ELEGANCIA EN EL CORTE,
PRONTITUD Y ESMERO
EN EL TRABAJO,
BARATURA EN LOS PRECIOS.

UIT DE HAND TE KOOP

de navolgende EFFECTEN:

No. 221, 200 en 195, gelegen in de Kerkstraat, Willemstad;

No. 144, 147, 137 en 138, gelegen in de Jodestraat, Willemstad;

No. 236, gelegen in de Kuiperstraat, Willemstad;

No. 76, 76 *b* en 83, gelegen in de Breede Straat, Willemstad;

No. 155, 47 en 56, gelegen in de Breede Straat, Pietermaai;

Een stuk grond, gelegen in de Bakkerij-straat;

Een stuk grond No. 68, gelegen in de Dwarsstraat, Pietermaai;

De buitenplaats *Vriendenwijk* (a) *Buena Vista*;

Een RIJTUIG, zoo goed als n[ieuw] met HARNAS:

Een TELEFOON voor twe[e sta]tions, met toebehooren, en tw[ee E]LECTRISCHE BELLEN, me[t an]*nonciator*.

Te bevragen bij

A. S. DE POOL.

Curaçao, 24 Januari 1888.

En Casa de todos los Perfumistas y Peluqueros de Francia y Estranjeros

La VELOUTINE

Polvos de Arroz especial

PREPARADO CON BISMUTO

Por CH. FAY, Perfumista

PARIS, 9, Rue de la Paix, 9, PARIS

ASMA ... NEURALGIAS ...